

Kirjastomuistoja / Charlotta Kivistö

Noidan käsikirja! Klassikkoteos vailla vertaa ja ehdottomasti ensimmäinen mieleeni juolahtanut asia, kun kävin kirjastomuistojeni kimppuun. Yhä edelleen Hyvinkään kirjastossa käydessäni suuntaan lastenosastolle tuota karmaisevaa pääkallokantta katsomaan ja tervehtimään vanhoja tuttuja, kuten vampyyrin uhri Liuta taikka hollantilaista päätöntä kummitusta. Jos *Noidan käsikirjaa* ei löydykään, voi hirviö- ja legendanälkää liennyttää hetkellisesti samasta hyllystä löytyvällä *Hirviötieto*-infopakettilla.

Historiani Hyvinkään kirjaston kanssa alkaa kuitenkin jo paljon ennen varhaisteinivuosieni noituus- ja legendaintohimoa. Perimätiedon mukaan elämäni ensimmäinen – ja kuulemma ainoa – suuri valtataistelu käytiin Hyvinkään kirjastossa 1980-luvun viimeisinä vuosina. Uhmaikäni kesti noin kaksi tuntia ja osui juuri kirjastovisiitiksi. Vierailu jäi sillä kertaa lyhyeksi – mutta niin jäi onneksi uhmakin.

Perheeni on lukenut aina paljon ja kotimme oli lapsuudessani vuorattu erilaisin klassikko- ja tietokirjateoksin, näytelmin, runo- ja oppikirjoin. Oman huoneeni kirjahyllyt kasvoivat yhdessä kanssani Richard Scarryn ja Mauri Kunnasten hurmaavista kuvakirjoista Beatrix Pottereihin, Roald Dahliin ja erikielisiin satukirjoihin, sitten *Viisikoista Neiti Etsiviin* ja *Pienestä runotyöstä Anna*-sarjaan ja *Pikku naisiin*, ja lopulta erilaisiin arkeologiaa, muinaista Egyptiä, dinosauruksia ja meribiologiaa käsitteleviin tietokirjoihin.

Kotikirjaston täydennykseksi hain säännöllisesti Hyvinkään kirjastosta uusia tuttavuuksia, kuten aivan mahtavan *Pikku vampyyri* -kirjasarjan ja kovin koukuttavia Ruth Rendellin murhamysteereitä. Lukiovuosina vietimme hyvän ystäväni kanssa kaiken koululta ja soitonopiskelulta liikenevän ajan kirjaston toisen kerroksen takanurkassa yhä uusia tietosanakirjoja tutkien ja toisiamme kilvan sivistäen. Palautin usein lainoja myöhässä ja ystäväni kuittaili, että saan sitä menoa vielä rästimaksuillani ostetuilla kirjoilla täytetyn nimikkohyllyn Hyvinkään kirjastoon. Toimipa eräs kirja satunnaisesti salaisten tervehdysten välittäjänäkin; kirjaa tuskin kukaan oli lainannut vuosikausiin ja niinpä jännityksestä kihisten jätimme pienet, hempeät viestit toisillemme sivujen väliin... Kirjan nimeä en muista, mutta jotenkin nide liittyi *Napakymppiin* – ärsyttävän pikkuvanhoina ajattelimme tuolloin, kuinka paljon sofistikoituneempaa onkaan treffailla kirjastossa kuin Napakymmissä!

Kävin myös kirjastossa tiistaina 11.9.2001. Tuolloin lainasin kirjojen lisäksi usein elokuvia kirjastosta, jossa oli paljon videovuokraamoita kiinnostavampi valikoima. Tieto terrori-iskuista kiiri nopeasti tekstiviestein ja maailma pysähtyi hetkeksi myös Hyvinkäällä. Olin lainaamassa elokuvan *Oopperan kummituksesta* ja jotakin suomalaisiin noitavainoihin liittyvää, mutta pino jäi tuolla kertaa lainaamatta.

Tätä nykyä käyn kirjastossa enää harvoin. Aika ei tahdo riittää kirjojen ahmimiseen ja jos luetuttaa, nappaan oman kodin luottovalikoimista jonkin fantastisen, takuuvarman hittiteoksen. Kirjastosta haen lähinnä spesifiä lisätietoa, kuten ranskalaista runoutta, nuotteja, *Asterixin* tai vaikkapa matkaoppaita Hawai'ille, kuten viimeksi pari viikkoa sitten. Kirjasto on minulle nyttemmin ensisijaisesti kohtaamis- ja kokouspaikka. Olen konsertoinut kirjaston aulassa lukuisia kertoja ja pääsin myös yhdeksi hahmoksi kirjastoaukiolle rakennettuun *Naisten puutarhaan*. Hyvinkään kaupungin Kulttuuripolku-hankkeen työryhmässä olen saanut tutustua tämän päivän lasten kirjastopalveluihin, kun kokeiltavana on ollut esimerkiksi lasten- ja nuortenosaston kirjavinkkausta tai ohjelmoitavia amppareita.

Vaikka hempeiden lappujen vaihtelu jäi, *Napakymppi*-kirja lie tiessään ja ruuhkavuodet verottavat kirjastopalveluista nauttimista, on Hyvinkään kirjastossa aina ihana rauha ja ilo vieraillla. Kirjaston ainutlaatuinen vetovoimatekijä hakee yhä viriketulvassakin vertaistaan – kirjan kannet kätkevät sellaisia maailmoja, joihin mikään valta ja raha maailmassa eivät voi viedä, mutta jotka ovat samalla kaikkien meidän ulottuvillamme.

Muutama vinkkaus C:n yöpöydältä:

Paul Theroux: Joulukortti

- ✓ *Kiehtova, sopivasti mystinen joulutarina! Tontunpunainen jouluhömpötys puuttuu ja tarinan myötä mielen valtaa suloinen joulun lämpö. Rasia belgialaisia mereneläväsuklaita ja tämä, ah!*

Fredric Brown: Täältä ikisuuteen

- ✓ *Helposti ja nopeasti luettu jännäri, joka jää kuitenkin mukavasti kutkuttelemaan selkäpiihin, ja tuo kutkutus saa palaamaan tekstiin yhä uudelleen. Kirja vei minut peräti Yhdysvaltain New Mexican osavaltioon pari kesää sitten, pieneen Taosin kaupunkiin keskelle ei mitään. Mikä mahti kirjalla!*

Gustave Flaubert: Rouva Bovary

Alexandre Dumas nuor.: Kamelianainen

- ✓ *Kymmenen vuoden sisällä toisistaan julkaistut ranskalaiset kirjat kiehtovat kovin. Luen kirjoja uudelleen ja uudelleen, ja huomaan palaavani molempiin tasaisin väliajoin. Erityisesti ranskalaisen Flaubertin teos on niin monikerroksinen, että välillä lukiessa tuntuu lukevan ainoastaan rivien välejä, unohtaen kokonaan sinänsä sangen pinnallisen päällikerroksen.*